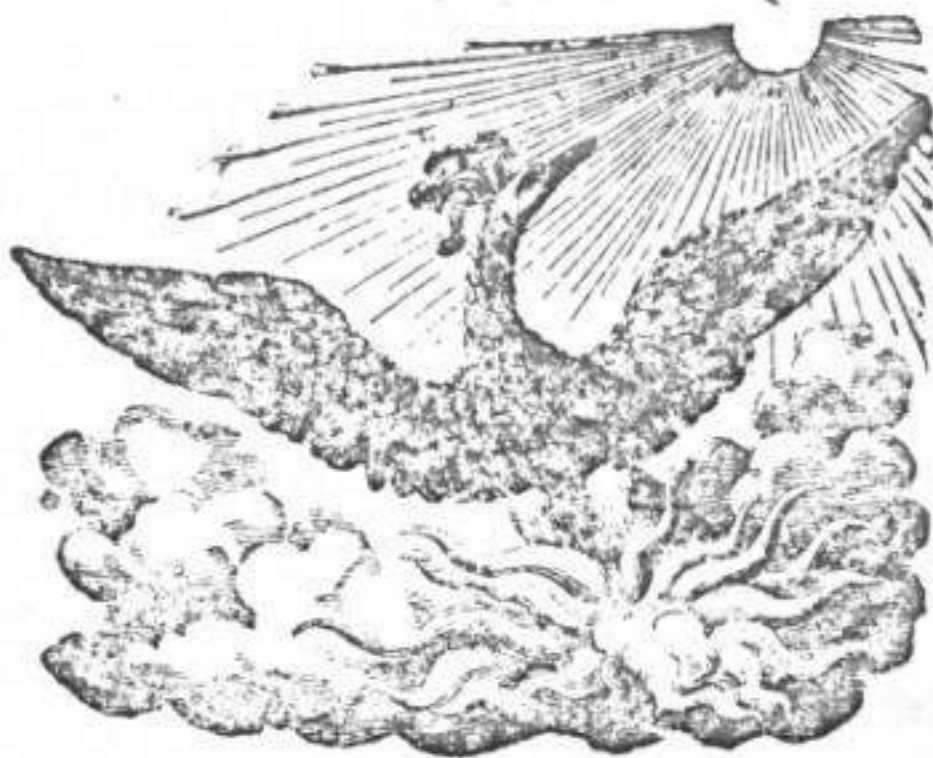

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Γενικοῦ τῆς Γαλλίας
Προξένου.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κόμητα Καποδίστριαν,
Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε Κόμη!

Ἀφ' οὗτου ἡ Κυβέρνησίς μου μ' ἐπεφόρτισε τὴν ἔντιμον
ἐπιστάσιαν τοῦ νὰ προστατεύω στερεῶς τὴν Ἑλληνικὴν
σημαίαν καὶ τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῶ
περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμφερόντων των, ἐστάνην ἀρκετὰ
εὐτυχῆς, ὥστε νὰ κατορθώσω τὴν ἀπελευθέρωσιν δυστυχῶν
τινῶν, αἰχμαλωτισθέντων διὰ τὸν πόλεμον, καὶ νὰ δείξω
ἵτι ἡ Γαλλία ἐξεύρει νὰ ἀποκαθιστᾷ ἀξιοσεβάστους τοὺς
παρ' αὐτῆς προστατευομένους ἐξίσου, ὡς καὶ τὰ ἰδιάτης τέκνα.

Μεταξὺ ὧν, ὅσα κατόρθωσά διὰ τῆς θείας μου μέ-
χει τῆς σήμερον, ὅχι τόσον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων
μου, ὅσον κινούμενος ἀπὸ τὰ ἴδια αἰσθήματά μου, κἀμμία
περίστασις δὲν ἠμποροῦσε νὰ ᾔνοι εἰς ἐμὲ σπουδαιότερα
καὶ καταθυμιωτέρα, παρ' ἐκείνη ἡ ὁποία μ' ἐπρομήθευσε
σήμερον τὴν εὐτυχίαν τοῦ ν' ἀποδώσω εἰς τὴν πατρίδα των
107 Ἑλληνόπαιδας ἀπελευθερωθέντας ἀπὸ τὸν Ἡγεμῖνα
τῆς Αἰγύπτου, καὶ παραδόντας εἰς χεῖράς μου.

Ἐτοποθέτησα αὐτοὺς τοὺς νέους εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Μο-
ναστήριον μ' ὅλον ὅτι εἶχον γίνεαι μουσουλμάνοι, κατὰ τὸν
καιρὸν τῆς δουλείας των, τὸ πρῶτον κίνημά των ἦτο νὰ
ἐμβυσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἔπειτα ἡ πάτριος θρησκεία
των πρεσβύεται, διὰ νὰ δοξάσω τὸν Θεὸν καὶ νὰ εὐχα-
θῶσιν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, διότι ἀπήλαυσαν τὴν πατρίδα
καὶ τὴν ἐλευθερίαν των.

Ἐκεῖ, κατὰ διαταγὴν μου, τοὺς χρηγοῦσι τὰ πρὸς τρο-
φὴν καὶ τοὺς περιβάλλουσι, μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ
καιρὸς θέλει συγχωρήσει τὸν ἀπόπλου των· θέλω τοὺς
ἐμβιβάσει εἰς δύο Ἑλληνικὰ πλοῖα, ναυλωθέντα διὰ τὴν
εἰς Ναύπλιον μετακόμισιν των, καὶ θέλω τοὺς διευθύνει
πρὸς τὸν Κ. Ἀντιπρόσβυν τῆς Γαλλίας, ὅστις θέλει λάβει
τὴν τιμὴν νὰ τοὺς παρῆρσιάζῃ εἰς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα.

Ἀποδίδω τὸ ὅποιον ὀφείλω πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ὁμολογῶν
ὅτι ὁ Ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην,
καθὼς καὶ καθ' ὅλας τὰς μετ' αὐτοῦ σχέσεις μου περὶ τῶν
Ἑλλήνων, ἔδειξε πολλὴν γενναιοῦτητα καὶ εὐγένειαν.

Οἱ νέοι Ἑλληνες, τοὺς ὁποίους στέλλω πρὸς τὴν Ὑμ.
Ἐξοχ. ἐλάβανον τὴν ἀγωγὴν των εἰς δημόσιόν τι κατά-
στημα εἰς τὸ Κάϊρον. Ἀφῆθησαν εἰς αὐτοὺς τὰ πρὸς χρῆ-
σιν τοῦ σώματος εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν, καὶ αἱ ἐνδυματίαι των,
καὶ μετὰ τοὺς παρεδωκαν προμηθευμένους ἱκανῶς κατὰ πάντα
μ' ὅλον τοῦτο λαμβάνω ὅλα τὰ αναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ μὴ
τοὺς λείψῃ τίποτε κατὰ τὴν θαλασσοπορίαν των.

Δέχθητε, Κύριε Κόμη, τὴν προσφιλῆ τῶν βαθέων σε-
βασμάτων μου μετὰ τῶν ὁποίων εἰμὶ

Τῆς Ὑμ. Ἐξοχ.

Ἀλεξάνδρεια, τὴν 16 Νοεμβρίου 1830.

Ταπεινότατος καὶ εὐπειθέστατος δοῦλος

Ὁ εἰς Αἴγυπτον Γεν. Πρόξενος τῆς Γαλλίας
ΜΙΜΩ.

Λρ. 650

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Μιμῶ, Γενικὸν Πρόξενον τῆς
Γαλλίας εἰς Αἴγυπτον.

Μετὰ μεγάλῃς σπουδῆς καὶ προθυμίας ἀπαντῶ πρὸς
τὴν ὁποίαν μ' ἐγράψετε κατὰ τὴν 16 τοῦ παρελθόντος
Νοεμβρίου ἐπιστολὴν, ὅργανον γενόμενος τῆς εὐγνωμοσύ-
νης τῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὁποῖαι μεταξὺ τῶν παρὰ τοῦ
Μεχμέτ Ἀλλῆ Πατᾶ ἐλευθερωθέντων Ἑλληνοπαίδων, ἀν-
ευρίσκουσιν ἤδη τὰ τέκνα των, ἐνῶ ἦσαν εἰς ἀπελπισίαν
τοῦ νὰ τ' ἀπολαύσωσι ποτέ.

Αὐταὶ θέλουν μάθει, Κύριε, μετὰ ζῆλον μὲν αἰσθημα
τῆς φιλοστοργίας, ἀλλ' ὅχι ἀπροσδοκῆτως, ὅτι ὀφείλουσι
τὸ νέον αὐτὸ εὐεργέτημα εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἰδιαίτερος
εἰς τὰς εὐγενεῖς σας προσπάθειας. Δὲν ἤθελε διατιμηθῇ
κατ' ἀξίαν ὁ βαθμὸς τῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν εἶχετε
μέχρι τῆς σήμερον ὁδηγὸν εἰς τὰ εὐτυχῆ κινήματά σας, εἰ
ἤθελε σᾶς γενῇ ζήτησις περὶ τῆς συνεχείας τῶν τοιούτων
ἀγαθειῶν σας.

Ἐπιφορτισμένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς σας, τὸ νὰ
προστατεύετε τὰ συμφέροντα τῶν εἰς Αἴγυπτον Ἑλλήνων,
ἐπράξατε καὶ κατ' ἀξίαν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνης τῆς,
καὶ κατὰ τὴν προσδοκίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάπαυσιν ἐγκάρδιον συναισθάνομαι στοχαζόμενος ὅτι,
εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου, ὅχι μόνον εὐρίσκεσθε
εἰς θέσιν τοῦ νὰ ἐπιστηρίζεσθε εἰς ὅλην τὴν ἐπίρροον τῆς

δημοῦ ὑπηρεσίας σας, ἀλλὰ τοῦ νὰ λαμβάνετε ὡσαύτως ἰδιόσμονον τὸν εὐγενῆ χαρακτῆρα τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Αἰγύπτου.

Οἱ 107 Ἑλληνοπαῖδες εἰσφάσαντες ἀργίως εἰς τοῦτον τὸν λιμένα ἐπὶ δύο πλοίων ναυλωθέντων διὰ τῆς ἐπιστάσεως σας, ἐκβιάσθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς μέρος ἀρμόδιον. Ὅσοι μὲν ἐκ αὐτῶν θέλουν ζητηθῆ ἀπὸ τὰς οἰκονομείας των, θέλουν ἀποδοθῆ, εἰ λειποὶ δὲ θέλουν τοποθετηθῆ εἰς κανὲν δημόσιον ἀπαιδεύσεως κατὰστημα, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν εὐζύσκονται μεταξὺ αὐτῶν περίπου τοὺς τεσσαράκοντα πάσχοντες ῥευματίαν, καὶ ἐπομένως ἐδέησε νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τοὺς συντρόφους των, καὶ νὰ βαλθῶσιν εἰς τόπον καθαρῆς ῥυθμῆς, ὅπου ὅλαι αἱ ἐκ τῆς ἱατρικῆς τέχνης βοηθίαι θέλουν εὖ ἐπιδαψιλευθῇ.

Ἀποτε αὐταὶ νὰ μὴν ἀποδῶσιν ἀτελεσφόρητοι, καθὼς ὡς ἐκ τὸ πλεῖστον συμβαίνει εἰς τὴν δυσθεράπευτον αὐτὴν νόσον.

Ἄν εὐπαρρησιάστως ἐξέφρασα ἐνταῦθα τὴν εὐχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀθυμίαν, ἥ ὁποία τὴν ὑπερήρευσε, δὲν εἶναι τὸ αἷτιον, εἰμὴ ἡ ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους ὀδύνη τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι ὅταν βλέπω εἰς παντελῆ στέρησιν τῆς ὁράσεως πληθὺς παιδίων μετατοπισθέντων εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Αἴγυπτον, λυγρωθέντων δὲ καὶ ἐπανελθόντων εἰς τὴν πατρίδα των διὰ τῆς μεγαλοδωρίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ τοῦ ζήλου καὶ προσπαθήσεως τῶν Προξένων της· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐλπίς ὅτι ἐὰν συμπίσῃ νὰ στείλετε ἀκόμη τοιοῦτους Ἑλληνοπαῖδας πάσχοντας τὴν διαδόσιμον αὐτὴν νόσον, ἐνδημικὴν αὐτὰν εἰς Αἴγυπτον, ἠθέλετε ἴσως δυνηθῆ νὰ γνωστοποιήσετε τὰ θεραπευτικὰ μέσα, ὅσα ἠθέλουν ἀποδειχθῇ ἐπιτοπίως ὡς συντελεστικώτερα, εἰς τὸ νὰ σταματήσωσι τὰ ὀλέθρια τοῦ πάθους ἀποτελέσματα.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 3—15 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ,

(Ὁ κατάλογος τῶν ἀπελευθερωθέντων παιδῶν εἰς τὸ τέλος τῆς Ἐφημερίδος.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 189. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ κατὰ τὸ Ἄρτος καὶ Ναύπλιον
Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ παρῆλθεν ἡ ἡμετέρα, ἥτις ἐχορηγήθη πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Κ. Γεωργίου Ρουμελιώτην, διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 167 κλήσεως τοῦ παύσαντος Πρωτοκλήτου τῆς Ἀργολίδος Δικαστηρίου, γνωστοποιηθείσης κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους ἀπὸ τὸν νόμον τύπους, αὐτὸς δὲ δὲν ἀπελογήθη εὔτε αὐτοπροσώπως, οὔτε δι' ἐπιτρόπου, εἰς τὴν ἀπὸ τὰς 4 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀπαίτησιν, παρουσιασθεῖσαν μετὰ τὰς ὑποδείγματα ἀπὸ τὸν Κ. Παναγιώτην Κλεομένην ἐπιτρόπον τοῦ Κ. Σπυριδῶνος Παπαζαφειροπούλου.

Προσκαλεῖται ἡ Ἀστυνομία Ναυπλίου, νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸν δαληφθέντα Ρουμελιώτην δι' Ἀστυνομικοῦ ὑπαγγέλτου, κηρύττοντος μεγαλοφώνως ἐν τῷ μέτῳ τῆς

πλατείας τῆς αὐτῆς πόλεως, ὅτι παρτρωρεῖται πρὸς αὐτὸν, δύο ἐν μηνὶ προθεσμίᾳ, ἀρχιμένα ἀφ' ἧς ἡμέρας κατὰχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τὸ πρὶν προγράμμα, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντιπροσώπου, εἰδὲν τὸ Δικαστήριον θέλει προδύσει εἰς τὴν ἀπίφασιν, καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

Τὸ παρὸν προγράμμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ, θέλει δοθῇ πρὸς τὸν στενότερον συγγενῆ τοῦ Ρουμελιώτου, ἕτερον θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῇ θύρᾳ τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 24 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΧΑΡΑΛ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 9 Δεκεμβρίου.

Τὴν 6 τοῦ ἐνεστῶτος, ἡμέραν ἐορτάζοντες τοῦ ὀνίματος τοῦ Μεγαλειοτάτου Αυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ἐπανηγύρισεν ἡ πόλις μας.

Τὸ πρῶτ' ἐδόθη τὰς ἐπισκέψεις ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ὁ Ναύαρχος Ρικόρδος, μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἐγένοναν οἱ συνάθεις χαιρετισμοὶ παρὰ τῷ Ἀντιπρόσβει Κόμητι Πάνιν.

Τὰ εἰς τὸν λιμένα εὐρεθέντα Ρωσικὰ πλοῖα ἐπυροβόλησαν πρὸ τῆς μεσημβρίας εἰς σημεῖον τῆς ἐορτῆς, κατεστολισμένα με ποικιλόχρους πτερυγίας. Ἐπειτα δ' ἐπυροβόλησε καὶ τὸ φρούριον.

Τὸ ἐσπέραις ἡ πόλις ἐφωτίσθη· ἐν τῷ μέτῳ δὲ τῆς πρὸ τοῦ παλατιοῦ τοῦ Κυβερνήτου πλατείας τῶν Τριῶν Ναυάρχων εἶχε στηθῇ τετράγωνόν τι ὀλόφωτον περικεκοσμημένον με μύρτους καὶ δάφνας, καὶ φέρον ἐπὶ κορυφῆς κύβον ἔχοντα ἐγγεγραμμένον « ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, καὶ προστατῆς τῆς Ἑλλάδος. »

Πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐπεριπάτουν εἰς τὰς ὁδοὺς κατὰ τὴν φαιδρὰν ταύτην νύκτα, καὶ πλῆθος λαοῦ συνηθροίσθη εἰς τὴν πλατείαν τῶν Τριῶν Ναυάρχων, ὅπου ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐψάλλε πανηγυρικοὺς ὕμνους μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ἄρας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 5 Νοεμβρίου.

Ὁ Στρατηγὸς Σεβαρτιάνης, διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἀντὶ τοῦ Στρατάρχου Μαϊζώτος, ὅστις ἀπέρχεται εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Προεδρίαν του.

Ὁ Στρατάρχης Σκουῖτος διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν ἀντὶ τοῦ Στρατάρχου Γεράρδου δι' ἀσθένειαν παραιτηθέντος.

Ὁ Κέρης Ἀργυῖλος, Πατρίκιος τῆς Γαλλίας, διορίσθη Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Λαφίττου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας, τὸ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνέδριον ἐψήφισε Πρόεδρόν του πάλιν τὸν Κύριον Κατιμύσον Περέρριον.

Ἐκ Λονδίνου, 26 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ τῶν Ἀόρδων Συνεδρίου τῆς 22 τοῦ Ὀκτωβρίου, συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ λόγου τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἀόρδος Γραϊ, ἀφοῦ παρέστησεν ὅτι οὐδέποτε ἔλαβε μεγαλητέραν ἀνάγκην ἢ Ἀγγλία τῆς συνέσεως τῆς Βουλῆς, διὰ ν' ἀποφύγῃ ὅλους τοὺς κινδύνους, οἵτινες δύνανται νὰ προέλθωσιν ἐκ τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ τόπου· ὅτι ἡ τῶν Καθολικῶν ἰσονόμησις εἰς γένη τόσον βραδέως, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ καταπραῦν τὸν βρασμὸν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καταταράττεται ἡ δυστυχεὴς Ἰρλανδία· ἀποδέχεται ἄσμενος τὴν περὶ ἐπιτροπῆς ὑπόθεσιν, θεωρεῖ αὐτὴν ἐπείγουσαν, καὶ δεικνύει τὴν ἐνδοκίμωσιν τοῦ Κέντ, ὡς καὶ παρὰ τῆς φύσεως καὶ παρὰ τῆς ὀρθῆς καὶ φρονίμου πολιτικῆς προστεταγμένην νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ἀνθελικὸν διάδοχον. Ἔρχεται ἔπειτα εἰς τὸ μέρος τοῦ λόγου τὸ περὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων. Ἐνταῦθα, λέγει, εὐρίσκεται ὁ ἀληθὴς κίνδυνος, καὶ χρεωστούμεν πρὸ πάντων νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Δὲν ζητῶ νὰ γένωσι παραχρῆμα καθοπλισμοί, οὔτε ν' αὐξηθῶσι τὰ κατὰ ζῆρὸν καὶ θάλασσαν στρατεύματα. Ἐὰν ἡμεῖς ὀπλισθῶμεν, θέλει ὀπλισθῇ καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη, καὶ πρὸ ἐνὸς μηνὸς θέλομεν ἔχει τὸν πόλεμον μὲ τὴν Γαλλίαν. Βλέπομεν τὸν λαίλαπα ἐρχόμενον μὲ τρομερώτατα συμπτώματα· ὁ μόνος δὲ τρόπος τοῦ ν' ἀπαλλαγθῶμεν ἀπ' αὐτὸν εἶναι τὸ νὰ βεβαιωθῶμεν τὴν παρὰ τοῦ λαοῦ ἀγάπην, ἱκανοποιούντες τὰ παράπονά του, καὶ ἀποφασίζοντες μετρίαν τινὰ μεταρρύθμισιν. Πάντοτε ἐγενόμην τῆς μερίδος τῶν θελόντων τὴν τῆς Βουλῆς μεταρρύθμισιν, καὶ ἐὰν δὲν στέρξωμεν εἰς αὐτὴν, τετελεσται τὰ περὶ τοῦ Συντάγματος. Πολὺ ἀπέχω τοῦ νὰ ζητῶ τὴν καθολικὴν ψήφον· νομίζω τοῦτο ἀνοίκειον εἰς τὸ ἱερώτατον τῶν τοῦ λαοῦ δικαίων, ὃ ἐστὶ τὸ νὰ ἔχῃ ἀγαθὴν κυβέρνησιν, ἥτις νὰ τὸν βεβαιώσῃ τὴν πικτελὴ ἀσκήσιν ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν του. Οἰλεῖ ὕστερον περὶ τῶν κατὰ τὴν Γαλλίαν συμβεβηκότων. Δὲν ἐπαινέει ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ γεγονότα. Ὅλοι αἱ ἐπαναστάσεις, καὶ αὐταὶ μάλιστα αἱ ἀνγκαιόταται, εἶναι μεγάλαι δυστυχίαι. Μέμφεται δὲ Κάρολον τὸν 1 καὶ τοὺς Ἱπουργοὺς τοῦ ὅτι κατεπάτησαν τὸν Χάρτην καὶ ἀναγκασαν τὸν λαὸν μὲ ἀδικαιολόγητα μέτρα νὰ ἐπαναστῇ. Ἔρχεται δὲ νὰ διαφυλαχθῇ μέχρι τέλους ἀμώμητος ἡ δόξα τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως, οὐδὲ μιᾷ ῥανίδος αἵματος ματαίως ἐκχυθείσης! (Ἐπευφημία.) Οὐδεὶς ὀλιγώτερον ἀπὸ ἐμὲ ἐπιθυμεῖ νὰ μεσολαβῇ εἰς τὰ ἐσωτερικά πράγματα τῶν ἐθνῶν. Ἀλλὰ δὲν συστήλωμαι νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰς μόνον φιλελεύθερος, ὅστις δὲν ἤθελεν ἰδεῖ μετὰ χροῆς συγχωρούμενους ἐνόχους τόσον ὀλίγον κατὰ ἀλήθειαν ἀξιοσυγγνώστους. (Ἐκτεταμέναι ἐπευφημίαι καθ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ συνεδρίου.)

Ὁ Ἀόρδος Γραϊ ἐπιχειρεῖ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Κάτω-Χωρῶν, καὶ μέμφεται κατὰ πολλὰ πᾶσαν διάνοιαν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ βραστάξῃ τὸν Βασιλέα τῶν Κάτω-Χωρῶν εἰς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν ἀρτίως ἔχουσιν. Ὅποιαδήποτε παράδοξις τοῦ ὅρου τοῦ ἀπέχεται τοῦ μεσολαβεῖν, τὸν φαίνεται ὅτι διακινδυνεύει τὴν ἐξουσίαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ μόνη δὲ μεσολαβητικὴ τὴν ὁποίαν αὐτὸς καταλαμβάνει, εἶναι μεσολαβητικὴ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας φρονίμως διευθυνομένη κατ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Διὲ τὸ μῖσος, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει τῶν σήμερον ἀπέναντι τῶν Ὀλλανδῶν καὶ τῶν Βέλγων, πᾶσα προσδοκία τοῦ ὅρου τοῦ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἐθνῶν ἀνεξαρτησίαν ἤθελεν ἐπιφέρει ἀδυστάκτως καθολικὴν ἐξέσιν.

Παύων δὲ τοῦ λόγου ὁ Ἀόρδος Γραϊ, ἀποδοκιμάζει τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Δὸν Μιχουέλου, στηριζομένην μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ἀμνηστίας, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐσυμβούλευε κανένα τῶν φυγάδων Πορτουγάλλων νὰ ἐμπιστευθῇ.

Ὁ Ἀόρδος Βέλλιγκτων ἀποκρίνεται ἀναφερόμενος πρῶτον εἰς τὰ περὶ τῆς Πορτουγαλλίας· ὅτι συχνάκις μὲν ὁ μακαρίτης Βασιλεὺς παρέστησεν εἰς τὴν Βουλὴν πόσον ἀσύμφορον ἦτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ διακοπὴ τῶν πρὸς τὴν Πορτουγαλίαν διπλωματικῶν αὐτῆς σχέσεων, ἀνεκλίνωσε δ' εἰς αὐτὴν ὅλας τὰς διαπραγματεύσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιμελῶς ἐπροσπάθησε νὰ ἐπαναχάγῃ εἰς ἑνωσιν τοὺς δύο κλάδους τοῦ Βραγαντινοῦ οἴκου. Μὴ τελεσφορησασῶν δὲ τῶν προσπαθειῶν ἐκείνων, μετεχειρίσθη ἄλλους τρόπους ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηκόων, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐδηλοποίησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν ἐμποροῦν νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται. Ἐν ὅσῳ ἡ Κυβέρνησις τῆς Πορτουγαλλίας ὑπῆρξε χωρισμένη ἀπὸ πολλοὺς τῶν σημαντικῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰ πρότερά· μὲν καὶ τὴν περιουσίαν, ἐξωρισμένους ὄντας, ἡ Α. Μ. δὲν ἠδύνατο ν' ἀναγνώρισῃ τοιαύτην Κυβέρνησιν· ἐκινδύνευεν ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τιμὴ μας. Ὑποσχεθείσης ὅμως τῆς ἀμνηστίας, κατὰ παραινέσιν τῆς Ἀγγλίας, εἶναι βέβαιον ὅτι, ὅταν αὐτὴ δοθῇ, θέλει ἐξομαλυνθῇ ἡ δυσκολία, καὶ ἡ Α. Μ. ἐρανέρωσε τότε τὴν διάνοιαν τοῦ ν' ἀναγνώρισῃ τῆς Πορτουγαλλίας τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ εὐγενὴς Κόμης (Γραϊ) εἶπεν ἐνταῦθα: «Θέλομεν ἄρα ἀναγκασθῇ νὰ πολεμήσωμεν, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀμνηστία αὕτη;» Τοῦτο δὲν εἶναι, ὡς εἶπον, ἀνγκαιὰ συνέπειαι, οὐδαμῶς.

Ἀπαντᾷ ἔπειτα ὁ Ἱπουργὸς εἰς τὰ περὶ τῶν Κάτω-Χωρῶν, καὶ δικαιολογεῖ τοὺς λόγους τῆς βασιλικῆς οἰκίας· ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας οὔτε ἠδύνατο, οὔτε ἔπρεπε, καθ' ὅσον σύμμαχος τοῦ Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν, ν' ἀναφέρῃ περὶ τῶν ἀναφυσῶν δυσκολιῶν, εἰμὴ ὡς περὶ ἀποστασίας τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐξουσίας του τῆς διὰ συνθηκῶν ὑποχρῶντος· οὔτε ἐτήρει τὸ ἀπροσώποληπτον τοῦ μεσιτεύοντος, ἐὰν ἤρχιζε νὰ ἐπικρίνῃ εὐθὺς τὴν διαγωγὴν τῶν δύο μερῶν. Ἐμπορῶ δὲ, λέγει, νὰ βεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι οὔτε οἱ ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ. οὔτε οἱ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, διανοήθησαν νὰ μεσολαβήσωσι διὰ τῶν ὅπλων εἰς τὰ πράγματα τῶν Κάτω-Χωρῶν. Ὁ πόθος τοῦ τόπου τούτου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν συμμάχων του, εἶναι νὰ καταπύτωσιν τὴν δυσκολίαν ταύτην, εἰ δυνατόν, μὲ διαπραγματεύσεις.

Ἔρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Ἀόρδος Βέλλιγκτων εἰς τὸ περὶ τῶν πυρκαϊῶν τῆς κομιτίας Κέντ, καὶ ἀποδίδει τὰς κακουργίας ταύτας εἰς δύο εἶδων ἀνθρώπους, δηλαδή τοὺς μὲν, ὅσοι συντρέβουν τὰς μηχανάς, ἐπειδὴ ὑποθέτουν ὅτι αὗται τοὺς ἀφαιροῦν τὴν ἐργασίαν, τοὺς δὲ, φύσει ὄντας κακεντραχεῖς. Γελειώνει δὲ οὕτω πως:

Ἀλλήλας ὁ εὐγενὴς Ἀόρδος περὶ τῆς τελευταίας ἐν τῇ Γαλλίᾳ ἐπαναστάσεως, φαίνεται ὅτι ὑπαινίττεται πρὸς μεταρρύθμισιν τινὰ τῆς Βουλῆς. (Ἀκούετε! Ἀκούετε!) Καὶ ὁμοῦς ὁ εὐγενὴς Ἀόρδος ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ὁμολόγησεν ὅτι δὲν ἦτο καθόλου προπαρασκευασμένος ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῆς μεταρρύθμισεως ταύτης, καὶ θέλω εἰπεῖ χωρὶς δυσκολίας ὅτι οὐδὲ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἦτο πλέον συντεταγμένη κατὰ τοῦτο ἢ ὁ εὐγενὴς Ἀόρδος. Ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι ποτὲ δὲν ἀνέμελλε, οὔτε ἠκούσα

τι, τὸ ὅποιον ἠδύνετο νὰ φέρῃ τὴν ιδεάν ἀντιπροσωπίας τοῦ ὅπου τελειότερος τῆς νῦν ὑπαρχούσης. (Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι γελοῦν.) Χωρὶς νὰ ἐμβῶ εἰς τὰ κατὰ μέρος τοῦ κινήματος τούτου, θέλω εἰπεῖ ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἀνισότητι τῶν κτήσεων καὶ τὸ πολυεῖδες τῶν συμφερόντων τῶν γκατοίκων τοῦ τόπου, τὸ ἀντιπροσωπικὸν ἡμῶν σῶμα συσπῆχει ἐντελῶς μετὰ τὰς χρεῖς τῆς νομοθεσίας μας. Ὅθεν θελὼ θεωρεῖ πάντοτε ὡς χρέος μου τὸ νὰ ἀνθίσταμαι εἰς ὅλα τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα θέλουν τείνει εἰς τὸ νὰ τὸ ἀλλοιωσῶσιν.

— τῷ Συνεδρίῳ τῶν Κοινῶν συνηγόρησεν ὑπὲρ τοῦ λόγου ὁ Κύριος Ρόδερος Πήλος. Ἀντεῖπε δὲ ὁ Κύριος Βρουχάμ μετὰ τὴν εὐγλωττίαν καὶ δεινότητα. Δὲν ἐγκρίνει ὁμῶς οὗτος καὶ τὸ πρὸν τὴν περὶ τὰς συντάξεις μεταρρύθμισιν.

εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπάντησις ἐψηφίσθη καὶ ἀπὸ τὰς δύο συνέδρια, κατὰ τὸ ἔθος, χωρὶς διαίρεσιν. Ἡ δὲ ἀπάντησις, ὡς εἶναι γνωστὸν, περιορίζεται ἐν γένει εἰς τὸ νὰ ἐπαυλαῖ ἀπλῶς τὸ κείμενον τῆς τοῦ Βασιλέως ὁμιλίας.

Ὁνομαστικὸς κατάλογος τῶν 107 Ἑλληνοπαίδων παραδοθέντων ἀπὸ τὸν Μεχμέτ—ἈΛΛῇ—Πασσὴν εἰς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ γενικὸν Γαλλικὸν Πρόξενον Κύριον Μιμῶ.

Ἰωάννης Κωνσταντίνου, ἡλιείας ἐτῶν 17, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Νικολάου, 12, ἐκ Κύπρου, Ἀναστάσιος Δημητρίου, 19, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Ἰωάννου, 22, ὁμοίως, Φώτης Κελεϊμήτρου, 18, ὁμοίως, Δημήτριος Γεωργίου, 15, ὁμοίως, Παναγιώτης Γεωργίου, 20, ἐκ Μιστρά, Πέτρος Ἀνδρέα, 15, ἐκ Γαστούνης, Γεώργιος Κωνσταντίνου, 21, ἐκ Χίου, Σταμάτης Κωνσταντίνου, 22, ὁμοίως, Σταμάτης Στανόζου, 20, ὁμοίως, Δημήτριος Κωνσταντίνου, 17, ἐκ Γαστούνης, Ἰωάν. Σπυρίδωνος, 20, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Χρίστου, 20, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Ἰωάννου, 16, ὁμοίως, Γεώργιος Δήμιου, 19, ὁμοίως, Ἀναστάσιος Ἀθανασίου, 16, ἐκ Καρυταίνης, Γεώργιος Κωνσταντίνου, 19, ὁμοίως, Γεώρ. Καραδήμου, 20, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Γεωργίου, 20, ὁμοίως, Διονύσιος Κολόνη, 12, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Χρίστου, 15, ὁμοίως, Ἰωάννης Δήμιου, 14, ὁμοίως, Ἀντώνιος Ἰωάννου, 11, ὁμοίως, Ἀνδρέας Παναγιώτου, 11, ὁμοίως, Γεώργιος Ἰωάννου, 14, ἐκ Κρήτης, Ἀναστάσιος Γεωργίου, 12, ἐκ Γαστούνης, Ἰωάν. Νικολάου, 11, ἐκ Κρήτης, Ἰωάν. Ἀναστασίου, 13, ἐκ Γαστούνης, Σωτήριος Πανάγου, 10, ὁμοίως, Θωμᾶς Δημητρίου, 10, ὁμοίως, Γεώρ. Δημητρίου, 12, ἐξ Ἰωαννίνων, Σπύρος Γεωργίου, 11, ἐκ Τριπολιτσᾶς, Πανάγος Ἀθανασίου, 10, ἐκ Γαστούνης, Χρήστος Γεωργίου, 16, ὁμοίως, Ἰω. Παναγιώτου, 12, ὁμοίως, Πέτρος Σταμάτης, 10, ἐξ Ἀθηνῶν, Γεώρ. Ἀναστασίου, 13, ἐκ Κρήτης, Δημήτριος Γεωργίου, 12, ὁμοίως, Ἐλίμιος Ἀθανασίου, 14, ἐκ Γαστούνης, Πέτρος Δημητρίου, 18, ὁμοίως, Νικόλαος Κωνσταντίνου, 13, ὁμοίως, Δημήτριος Νικολάου, 15, ὁμοίως, Φώτης Παναγιώτου, 13, ὁμοίως, Ἀποστόλης Ἰωάννου, 12, ἐκ Καρυταίνης, Χρήστος Ἀναστασίου, 13, ἐκ Πύργου, Ἀθαν. Νικολάου, 12, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Παναγιώτου, 14, ἐκ Τριπολιτσᾶς, Γεώργιος Ἐμμανουήλ, 15, ἐκ Κρήτης, Νικόλαος Ἐμμανουήλ, 13, ὁμοίως, Ἠλίας Γεωργίου, 13, ἐκ Καρυταίνης, Ἰω. Βασιλείου, 15, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου, 14, ὁμοίως, Χρήστος Ἀναστασίου, 14, ὁμοίως, Χρήστος Δημητρίου, 18, ὁμοίως, Ἀντώνιος Γρηγορίου, 12, ὁμοίως, Βασίλειος Ἀναστάσιου, 9, ὁμοίως, Δημήτριος Ἀναστασίου, 12, ἐξ Ἀρκαδίας, Κωνσταντίνος Δημητρίου, 8, ἐκ Γαστούνης, Γεώργιος Παναγιώτου, 12, ἐξ Ἀρκαδίας, Νικόλαος Γεωργίου, 10, ἐκ Καρυταίνης, Ἠλίας Ἀθανασίου, 11, ἐκ Γαστούνης, Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου, 11, ἐκ Μισολογγίου, Χρήστος Ἀνδρέου, 18, ἐκ Γαστούνης, Σπύρος Κολομήλου, 17, ὁμοίως, Δημήτριος Κολομήλου, 13, ὁμοίως, Ἰωάννης Γεωργίου, 11, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Γεωργίου, 12, ὁμοίως, Βασίλειος Νικολάου, 16, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀνδρέου, 15, ὁμοίως, Νικόλαος Ἀνδρέου, 19, ὁμοίως, Διονύσιος Δημητρίου, 10, ὁμοίως, Διονύσιος Παναγιώτου, 10, ἐκ Καρυταίνης, Δημήτριος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Κρήτης, Γεώργιος Ἀλεξάνδρου, 9, ἐκ Γαστούνης, Ἀναστάσιος Νικολάου, 10, ἐκ Κρήτης, Ἰωάννης Γεωργίου, 20, ἐκ Χίου, Δημήτριος Κωνσταντίνου, 22, ἐκ Πύργου, Θεόδωρος Πολυζώης, 18, ἐκ Κρήτης, Ἐμμανουήλ Κριζίου, 20, ἐκ Γαστούνης, Διονύσιος Νικολάου, 20, ὁμοίως, Ἰωάννης Δημητρίου, 12, ὁμοίως, Εὐθύμιος Δημητρίου, 13, ὁμοίως, Νικόλαος Ἀλεξάνδρου, 12, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Διονυσίου, 20, ὁμοίως, Δημήτριος Διονυσίου, 17, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀντωνίου, 17, ὁμοίως, Ἀντώνιος Φώτης, 12, ὁμοίως, Ἰωάννης Φώτης, 16, ὁμοίως, Πέτρος Νικολάου, 20, ὁμοίως, Διονύσιος Ἀνδρέα, 18, ὁμοίως, Ἀγγελος Ἀναστασίου, 22, ἐκ Χίου, Ἰωάννης Κωνσταντίνου, 18, ἐκ Γαστούνης, Ἀντώνιος Σταύρου, 18, ὁμοίως, Χιράλαμπος Ἰωάννου, 18, ὁμοίως, Ἀθανάσιος Παναγιώτου, 18, ἐκ Καρυταίνης, Παναγιώτης Ἀνοστόπουλου, 18, ἐκ Γαστούνης, Ἀθανάσιος Δήμιου, 14, ἐκ Στεμνίτσας, Χρήστος Παναγιώτου, 18, ἐκ Γαστούνης, Μιχαήλ Κυρίκου, 9, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Πάτρας, Πανάγος Ἀναστασίου, 10, ἐκ Γαστούνης, Παναγιώτης Γεωργίου, 13, ἐκ Καρυταίνης, Νικόλαος Δημητρίου, 9, ὁμοίως, Γεώργιος Ἀνδρέου, 10, ὁμοίως, Διονύσιος Ἰωάννου, 20, ὁμοίως, Ἀντώνιος Ἰωάννου, 20, ἐκ Χίου, Δημήτριος 15, ἐκ Μετολογίου, ὁ τελευταῖος οὗτος ἐλευθερώθη ἀπὸ τοῦ ἰδίου Προξένου, ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἄνω 106 καὶ συνενώθη μετ' αὐτοῦς.

Συνδρομὴ ὑπὲρ τοῦ ἐν Ἄνδρῳ Ορφανοτροφείου.

Ἐν Ὑδρᾷ.

Ἰ. Ὁρλάνδος Γρόσια 200, ὁ μακαρίτης Ἀνδρέας Α. Κουντουριώτης 400, Θ. Α. Θ. 100, Ἀνώνυμος 100, Ἀνώνυμος 20, Ἀνώνυμος 50 (διὰ τοῦ διδασκάλου Κυρίλλου τοῦ Σμυρναίου) Σταμάτης Ν. Βουδούρη 200, Δημήτριος Σαρηγιάννης 200, Βασίλειος Ν. Βουδούρης 50, Ἀνδρέας Μισούλης 57, Νικόλαος Βίκου 28: 20, Θεόδωρος μοναχ. Περιώτης 50, Σαράντος Ἰω. Καστανιτσιώτου 28: 20, Γκίκας Ἰωάννης Μαρίνη 57: 20. Κεφάλαιον Γρ. 1541: 20.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἄρ. 95 Σελ. α', Στλ. 6, Στίχ. 8 κάτωθεν, ἀντὶ « παρ' αὐτῆς » ἀνάγνωθι « παρ' αὐτῶν ».